

Ksaver Meško:

Sestram bolestim.

O sestre drage, bridke ve bolesti,
ki na življenja spremljate nas cesti,
da nas očuvate premnogih zmot —
sam Bog poslal vas z nami je na pot.

Premnog se vas z vso silo brani, brani,
ogniti se, pustiti vas ob strani,
in misli: „Sestre niso, le neznanke,
še Bogu mrzke, iz nebes pregnanke.“

Zato mu duh ostane ves čas plitev.
Življenje, ki biló bi naj daritev,
mu igra brezpomembna je, zabavna,
čestò pa butara, zanj pretežavna.

A kdor otresti hoče se zemljé,
oprati v bolih mora si srce;
s korakom silnim gre navzgor le tisti,
ki se v bolesti ognju prej očisti.

Te sestre ga uče pomen življenja,
po njih spoznava vso sladkost trpljenja;
očiščen v njih, pogled v nebo uprt,
smehljal se bo, ko pride — sestra smrt . . .

